

מ"ת 60320/02/23 - מדינת ישראל נגד פאדי שוויקי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 60320-02-23 מדינת ישראל נ' שוויקי
תיק חיצוני: 68497/2023

בפני מבקשת
כבוד השופטת חיה זנדברג
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אסף סוויסה
נגד משיב
פאדי שוויקי
ע"י ב"כ עוה"ד מוסטפא יחיא

החלטה

בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור בערובה.

כתב האישום

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק ואביזר נשק; רכישת נשק ואביזר נשק; וסחר בנשק ובאביזר נשק.
- לפי הנטען בכתב האישום, בין השנים 2018-2019 קשר המשיב קשר עם נאדר אבו רג'ב והשניים סיכמו ביניהם לרכוש במשותף אקדח. המשיב ואבו רג'ב קשרו קשר עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, ורכשו במשותף אקדח חצי אוטומטי ושתי מחסניות. בתמורה שילמו המשיב ואבו רג'ב לאחרים כ- 32,000 ₪ במזומן. בין השנים 2018-2021 החזיקו המשיב ואבו רג'ב במשותף באקדח ובמחסניות.
- בתחילת שנת 2021 פנה עו"ד תמימי (להלן - תמימי) למשיב ולאבו רג'ב וביקש לרכוש מהם את האקדח ביחד עם מרוואן תמימי (להלן - מרוואן). המשיב הסכים למכור להם את האקדח והמחסניות תמורת 35,000 ₪. השניים נפגשו עם אבו רג'ב בשכונת ענאתא, ואבו רג'ב מסר להם את האקדח, המחסניות וקופסת כדורים תואמת ובה 50 כדורים לצורך בדיקת תקינות האקדח. לאחר שווידאו את תקינות האקדח, סיכמו אבו רג'ב ותמימי שתמורת האקדח ושתי המחסניות ישלמו למשיב ולאבו רג'ב במעמד הרכישה 30,000 ₪ ובהמשך יעביר תמימי 1,000 ₪ מידי חודש עד להשלמת התשלום שסוכם.
- ביום 8.10.2022 ביצע תמימי פיגוע ירי במחסום שועפט באמצעות שימוש באקדח ובאחת משתי המחסניות. בפיגוע נהרגה החיילת נועה לזר ז"ל ונפצעו נוספים. ביום 20.10.2022 ניסה תמימי לבצע פיגוע ירי נוסף במחסום מעלה אדומים.

הליכי המעצר והשחרור

5. בשלב החקירה, נעצר המשיב, אך שוחרר כבר בחודש אוקטובר 2022. כשהתקבל בעניינו מידע חדש, חלף זמן ממושך מבלי שנעצר ונחקר. כאשר זומן לחקירה, התייצב אליה כנדרש ורק לאחר מכן נעצר. במסגרת ערר שהוגש לבית משפט זה (עמ"י 29665-02-23), ציווה בית משפט זה ביום 14.2.2023 (כב' השופט אלעזר נחלון) על שחרורו של המשיב בתנאים, ובהם מעצר בית מלא, מן הטעמים הבאים:

"העובדה שה[משיב] נעצר ושוחרר בעבר לא הייתה מצדיקה שלא לעוצרו, בשים לב לכך שהמידע החדש בעניינו התקבל לאחר שחרורו ולשוני בחשדות. אלא שמאז קבלת מידע זה חלפו כשלושה וחצי חודשים שבהם [המשיב] לא נעצר ולא נחקר. [המדינה] הציגה תיעוד לניסיון לזמן את [המשיב] לחקירה, אולם התיעוד שהוצג לימד על ניסיון ביום אחד בלבד. זאת מבלי להתייחס לכך ש[המשיב] נחקר בעניין אחר במהלך אותה תקופה אך לא הופנה לחקירה גם בעניין שכאן. חלוף הזמן מקהה את החשש משיבוש הליכי חקירה, מה גם שבשים לב לראיות הקיימות ולפעולות ש[המדינה] מבקשת לבצע לא התרשמתי ששחרורו של [המשיב] עלול לפגוע בחקירה באופן משמעותי.

האמור לעיל, לצד הזמן שחלף מאז המעשים שבהם חשוד [המשיב], מקהים במידה מסוימת גם את מסוכנותו. יצוין כי [למשיב] אין עבר פלילי בעבירות נשק".

6. ביום 26.2.2023 הוגש נגד המשיב כתב האישום הנזכר. עם הגשת כתב האישום, ביקשה המדינה את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ולחילופין ביקשה כי יוארכו עד תום ההליכים התנאים שנקבעו בהחלטה הנ"ל.

7. לאחר דיון שהתקיים במעמד הצדדים, קבע בית משפט זה (כב' השופט אלעזר נחלון) בהחלטה מיום 26.2.2023 כי קיימות במקרה הנוכחי ראיות לכאורה נגד המשיב "לכל הפחות בעוצמה שדי בה להורות על הגבלת חירותו בדרך של 'מעצר בית' כפי שנתבקש" (פסקה 9 להחלטה), ראיות שהתבססו בעיקרן על הודעותיו של אבו רג'ב.

8. עוד נקבע בהחלטה האמורה כי קיימת בעניינו של המשיב חזקת מסוכנות סטטוטורית, שמתחזקת במידת מסוימת נוכח עברו הפלילי של המשיב (למשיב הרשעה משנת 2016 בגין עבירות רכוש והפרעה לשוטר שביצע בשנים 2009, 2010, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל של 20 חודשים; והרשעה נוספת משנת 2011 בגין עבירות דומות שביצע בשנת 2009).

9. אשר לשאלה האם יש מקום להקלה בתנאי "מעצר הבית" המלא ולהזמנת תסקיר בעניינו של המשיב, קבע בית משפט זה כדלקמן:

"...המבקשת סבורה כי אין לבחון הקלה נוספת בתנאי שחרורו של המשיב, ויש להורות על הארכת התנאים עד תום ההליכים. המשיב מצידו סבור כי בכל מקרה יש להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו כדי לבחון אפשרות להקל בתנאים.

התלבטתי אם יש לקבל את עמדת המשיב. עם זאת, סבורני כי יש טעם רב בטענת המבקשת שלפיה עוצמת המסוכנות העולה מן המעשים המיוחסים למשיב ומעברו הפלילי אינה מצדיקה הקלה נוספת לעת הזו, וזאת חרף

חלוף הזמן מביצוע המעשים. לא למותר לציין כי אבו רג'ב נעצר עד תום ההליכים נגדו (ואיני מתעלם מכך שקיים פער מסוים בין השניים בעוצמת הראיות לכאורה).

ממילא, וכן על רקע העומס הרב על שירות המבחן, איני סבור שיש להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב כבר בשלב זה. ככל שההליך העיקרי יתארך, ניתן יהיה לשוב ולבחון את העניין מחדש" (שם, בפסקאות 22-20 להחלטה).

10. המשיב ערר על ההחלטה מיום 26.2.2023 לבית המשפט העליון, תוך שהוא ממקד טענותיו בשאלת הראיות לכאורה (בש"פ 2567/23). ביום 2.4.2023 נדחה הערר על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט אלכס שטיין), לאמור:

"...כאשר כתב אישום, המאמת כדבעי בראיות לכאורה, מייחס לנאשם בגיר עבירה שמעמידתו בחזקת מסוכן... השאלה שיש לשאול ביחס לאפשרות לשחררו **מן הכלא** בתנאים מגבילים או להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותלי הכלא, היא לא 'למה לא?', אלא 'למה כן?'. חלופה כאמור לא תתאפשר אלא בהתקיים טעמים מיוחדים, והנטל להוכיח את התקיימותם רובץ על הנאשם...

במקרה דנן, [המשיב] שוחרר למעצר בית למרות חזקת המסוכנות והמדינה לא טענה נגד שחרורו. בנסיבות אלה, גם אם אניח כי הראיות שעל בסיסן תבקש המדינה להרשיע את העורר חלשות, אמצא את הגבלת החירות בה הוא נתון כעת מוצדקת לחלוטין לאור המבחן של 'מקבילית הכוחות'... אבו רג'ב אכן מסר גרסאות סותרות בחקירותיו, אך לפחות באחת מהן (הודעה מיום 25.10.2022) אמר כי [המשיב] היה שותפו בבעלות באקדח שנמכר למפגע תמימי, ואילו בהודעה אחרת (הודעה מיום 27.10.2022), אמר כי "פאדי... קנה אותו [את האקדח - א.ש.] ב-37,000 שקל". אמרות אלה נתמכות, בין היתר, על ידי האמרה אשר באה מפיו של אחיו של אבו רג'ב, לפיה [המשיב] היה שותפו של אחיו באקדח; ובשלב זה אין אנו בודקים את אמינותן של אמרות אלה, שכן דיינו בראיות לכאורה" (שם, בפסקאות 12-11 להחלטה. ההדגשה במקור).

הבקשה לעיון חוזר

11. ביום 31.7.2023 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, וביקש כי חלף מעצר הבית המלא בו הוא נתון בבית אחיו בעיר דוד, הוא יעבור למעצר בית בביתו בשכונת ענאתא ויתאפשר לו לצאת לעבודה. עוד ביקש המשיב כי יינתנו לו "חלונות התאווורות" קבועים. לטענת המשיב חלוף הזמן, כחצי שנה ללא כל הפרה, מצדיק את העיון החוזר בהחלטה. המשיב עמד על היותו נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים, שמשוועים לנוכחותו וזקוקים לו ולפרנסתו. לדבריו, הוא מעוניין לשוב לעבודתו בתחום האינסטלציה וקיימת אפשרות שיצא למקום העבודה בליווי אחיו (הערב לשחרורו). שעות העבודה המדוברות הן 6:00-18:00 אצל קבלן בתחום השיפוצים, בן דודו של המשיב (ראו עמ' 19-20 לפרוטוקול).

12. המדינה התנגדה לבקשה. המדינה טענה כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, והכלל הוא מעצר עד תום ההליכים. לגישת המדינה, במקרה הנוכחי חלה טעות שהביאה לשחרורו של המשיב בתנאים עוד בשלב החקירה, ואין מקום להקלה נוספת בתנאים המגבילים. המדובר בנשק ששימש בפועל לפיגועים, והמסוכנות היא בעוצמה גבוהה ביותר. המדינה הוסיפה והתייחסה לעברו הפלילי של המשיב וטענה שחלוף הזמן אינו מקים עילה לעיון חוזר. כן טענה המדינה שמשטרת ישראל נתקלת בקושי בפיקוח אפקטיבי

בשכונת ענאתא.

13. הצדדים עדכנו כי התיק העיקרי קבוע להוכחות ליום 17.10.2023, והמדינה עדכנה כי אבו רג'ב הורשע בדיון, וטיעונים לעונש בעניינו קבועים לחודש ספטמבר הקרוב.

14. הצעתי לצדדים שיוזמן תסקיר בנוגע לבקשה לעיון חוזר. המדינה התנגדה לבקשה משום שלעמדתה אין מקום להקלה כלשהי בתנאים. המשיב ביקש כי המפקחים המוצעים (ובהם המעסיק) ייבחנו על ידי במהלך הדיון שהתקיים, ואף ללא הזמנת תסקיר. לאחר שמיעת הערות בית המשפט, הותר ב"כ המשיב לשיקול דעת בית המשפט את הצורך לבחון את המפקחים ללא תסקיר בכל הנוגע לבקשתו לשינוי מקום מעצר הבית וליציאה לעבודה, ועל כן המפקחים הנוגעים לכך לא נבחנו על ידי במהלך הדיון (עמ' 22 לפרוטוקול). מנקודת ראות זו, נותרה לדיון סוגיית "חלונות ההתאווורות" בלבד.

דיון והכרעה

15. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים סברתי כי בנסיבות המקרה נכון להזמין תסקיר שיבחן את בקשת המשיב לעיון חוזר, והכול תוך שכל טענות הצדדים שמורות להם בכל הנוגע להמלצות התסקיר שיוגש.

16. עוד בהחלטתו שניתנה ביום 26.2.2023, לפני קרוב לחצי שנה, קבע בית משפט זה (כב' השופט אלעזר נחלון) כי רק לאחר התלבטות החליט שלא להזמין תסקיר, אך מדובר בהחלטה "לעת הזו", וכי "איני סבור שיש להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב כבר בשלב זה. ככל שההליך העיקרי יתארך, ניתן יהיה לשוב ולבחון את העניין מחדש" (פסקאות 21, 22 להחלטה). נמצא שעוד בהחלטה המקורית מצוי עיגון לצורך בהזמנת תסקיר בחלוף הזמן.

17. המדינה הפנתה בטיעוניה לבש"פ 2296/16 חנ'ג' נ' **מדינת ישראל** (15.5.2016), שם נקבע ש"בנסיבות העניין, לא די בפרק הזמן שחלף, כשלעצמו, כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטה" (פסקה 15 להחלטה). אולם, העיון בהחלטה מעלה שהיא ניתנה רק **לאחר** שהוזמן תסקיר. מכאן שבהחלטה זו מצוי תימוכין של ממש דווקא לעמדה לפיה ראוי להזמין בעניינו תסקיר.

18. עוד הפנתה המדינה לבש"פ 8523/07 **פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה** (18.10.2007), שם נקבע לעניין מעצר לצורך הסגרה כי "איני סבור כי בחלוף הזמן, בשים לב למועד הקרוב בו צפויה להתקבל החלטה בבקשת ההסגרה, יש כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטת המעצר" (פסקה 15 להחלטה). ההחלטה שם ניתנה, אמנם, ללא הזמנת תסקיר, אולם ספק בעיניי אם החלטה שניתנה במסגרת הליכי הסגרה שסיומם ניצב בפתח יכולה להכריע את הכף בעניינו נגד הזמנת תסקיר.

19. כאמור, סברתי שבקשתו של המשיב מזקיקה הזמנת תסקיר, כעולה מההחלטה מיום 26.2.2023 עצמה, וכעולה מפסיקת בית המשפט העליון. ראו דברי כב' השופט שהם בבש"פ 9818/16 **אבו טראש נ' מדינת**

ישראל (22.12.2016), לפיהם:

"בעבירות שבהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, 'דרך המלך' היא לשקול שחרור לחלופה רק לאחר עיון בתסקיר מעצר, מאת שירות המבחן'... 'תסקיר המעצר נועד לסייע לבית המשפט לקבל החלטה מושכלת וראויה בשאלות של מעצר או שחרור לחלופה'. אין צורך לומר כי שירות המבחן הינו גורם מקצועי, בעל ידע וניסיון 'להעריך בשלב המעצר את מסוכנותו של הנאשם, את התאמתן של החלופות המוצעות כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו, ואת אמצעי הפיקוח הנדרשים, כאשר נשקל שחרור לחלופת מעצר'" (שם, בפסקה 9 להחלטה, בעקבות פסיקה קודמת).

20. לא סברתי שניתן להכריע בבקשה על יסוד התרשמות מהמפקחים באולם בית המשפט. זאת, נוכח היקפה של הבקשה, שמשמעותה, הלכה למעשה, שינוי מן היסוד של תנאי השחרור בהם מצוי המשיב, לרבות לצורך יציאה לעבודה במשך מחצית משעות היממה. כמו כן, המשיב העלה טענות הנוגעות למצבם של ילדיו הקטינים מחמת מעצר הבית בו הוא נתון, וטיעונים אלו הם מסוג הטיעונים שלשירות המבחן קיימת ביחס אליהם מומחיות ומקצועיות מובהקים.

21. נותרה אפוא סוגיית "חלונות התאוררות" שביקש המשיב, כשהשאלה הנשאלת היא האם גם לצורך זה נכון במקרה הנוכחי להמתין לתסקיר.

22. נוכח חלוף הזמן הצפוי עד להזמנת תסקיר; משעה שפרק הזמן בו שוהה המשיב במעצר בית מלא מגיע כדי חצי שנה, מבלי שנטען להפרות כלשהן; משעה ש"חלונות התאוררות" הם עניין נקודתי, שבפסיקה מקובל להידרש אליו אף ללא תסקיר; נוכח העובדה שלא הועלתה כל טענה כלפי המפקחים שמפקחים על המשיב מזה עת ארוכה - סברתי שהנכון הוא לקבוע "חלונות התאוררות" מדודים כבר עתה.

23. לפסיקה בעניין "חלונות התאוררות" בפיקוח אלקטרוני, החלה מדרך קל וחומר בעניינינו, בו אין מדובר במעצר (בפיקוח אלקטרוני) אלא בתנאי שחרור, ראו למשל בש"פ 5186/23 **מדינת ישראל נ' בוסקילה** (17.7.2023); בש"פ 3629/23 **מדינת ישראל נ' פוגל** (22.5.2023); בש"פ 8085/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.11.2022); ועוד.

24. בהתאם לכך אני קובעת כדלקמן:

(א) שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של המשיב עד ליום 20.9.2023. תשומת לב שירות המבחן לפרטים ליצירת קשר עם המשיב ומפקחיו, כפי שפורטו בעמ' 22 שו' 10-12 לפרוטוקול הדיון מיום 10.8.2023. המזכירות מתבקשת להעביר לשירות המבחן העתק מפרוטוקול הדיון. התסקיר יובא בפני המותב הדין בתיק.

(ב) המשיב יהיה זכאי ל"חלון התאוררות" פעמיים בשבוע, כל "חלון" למשך שעתיים, בליווי מי ממפקחיו. המשיב מתבקש להגיש עד ליום 20.8.2023 בקשה, בצירוף עמדת הפרקליטות, לעניין הימים והשעות שהוא מבקש לצאת

בהם ל"חלונות ההתאווורות" הנ"ל. הבקשה תובא בפני שופט תורן.

אשר על כן, הבקשה לעיון חוזר מתקבלת במובן המוגדר המפורט לעיל.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר
הצדדים.